

Sygn. akt VI Gz 23/18

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2018r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 17 października 2017r., sygn. akt V GNc 1802/16

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek pozwanej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu wskazując, iż pozwana nie wykazała, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny (art.117 § 2 k.p.c.), a ponadto nie ma potrzeby zastępowania w sprawie pozwanej przez zawodowego pełnomocnika (art.117 § 5 k.p.c.).

W zażaleniu pozwana zrzuciła Sądowi I instancji błędne uznanie, iż nie zachodzi potrzeba ustanowienie pełnomocnika dla skarżącej oraz, że dysponuje ona wystarczającymi środkami na pokrycie kosztów obrony z wyboru. W oparciu o takie zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu, ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Ocena sytuacji materialnej pozwanej Sądy obu instancji wyczerpująco przeanalizowały w postępowaniu incydentalnym związanym ze zwolnieniem pozwanej od kosztów sądowych (por. postanowienie SR k.38, postanowienie SO k.56). Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia obszernie omówił ten temat dochodząc do wniosku, że pozwana ma środki na pełnomocnika z urzędu. Te ustalenia Sąd odwoławczy przyjmuje za własne, zwłaszcza że pozwana skutecznie ich nie podważyła, a jej zastrzeżenia polegają tylko na polemice z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji.

Samo przytoczenie w zażaleniu odmiennej, własnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego nie może być uznane za wystarczające do podważenia dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych oraz ich oceny i znaczenia jako przesłanek rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy. To czyni zarzut błędnych ustaleń nieskutecznym.

Trafna jest także konstatacja Sądu Rejonowego odnośnie do braku potrzeby reprezentowania pozwanej (aktywnego przedsiębiorcy) przez zawodowego pełnomocnika w sprawie związanej z jej działalnością gospodarczą i wykonaniem zobowiązania, za które według powoda pozwana nie zapłaciła. Potwierdza ten wniosek konstrukcja kolejnych pism procesowych pozwanej, składanych w niniejszym postępowaniu.

Z przytoczonych względów, na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)